

loven i Vedtagelsen af det foreliggende Endringsforslag; jeg skal kun her ganske kortelig bemærke, at naar vi kunne bemyndige Communerne i 2 Aar, uden at vi dog vide, om 1857 bliver et dyrt eller ikke dyrt Aar, uden at frænke Grundloven, saa forekommer det mig, at man ogsaa kan gjøre det for længere Tid. Jeg skal gentagende anbefale Forslaget, skøndt der kun vel er lidet Haab om, at det bliver vedtaget.

Grundtvig: Uden at jeg kan sige, at jeg seer nogen Nødvendighed i at give denne Lov en bestandig Virksomhed, saa kan jeg dog paa den anden Side aldeles ikke indsee, at der er nogen Fare derved, som det forekom mig var det Æneste, den høitærede Minister lagde Vægt paa imod det stillede Endringsforslag. Jeg kan nemlig, efter det Kjendskab, jeg har til Communalbestyrelser, saavel som ogsaa efter hvad jeg kan slutte mig til, neppe troe, at der er Grund til at frygte, at de skulde erklære et Aar for dyrt, som ikke virkelig var det, ligesaa lidt som det kan ventes af dem, at de skulde gjøre mere end nødvendigt ved at opkræve Bidrag og uddele dem under de Vilkaar, som de efter denne Lov skulde uddeles under, thi, saavidt jeg veed, ere Communalbestyrelserne sædvanligviis knappe nok med at bestemme de Bidrag, der ligefrem skulde gaae til Fattigvæsenet, og som jo ogsaa have Følger for dem, der modtage dem; at de derfor nogensinde skulde være saa ødsle at erklære, at der var Dyrtid, som nødvendigt fordrede saadanne overordentlige Bidrag og Udgifter, naar det ikke var Tilfældet, det er hverken rimeligt, og heller ikke troer jeg, at Erfaringen har vist, at den Tilladelse, som denne Lov nu i flere Aar i den Henseende har givet, er bleven misbrugt.

Bloch: Saavidt jeg forstod den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 3die Valgkreds (Hasle) vil han gaae ind paa det andet Endringsforslag, og man kan vistnok ogsaa stemme for det uden at stemme for det første og det tredje, da det ogsaa kan finde Anvendelse paa Lovforslaget, som det nu foreligger. Der er imidlertid dog nogen Forskjel, thi Lovforslaget

har villet gjøre den Fattigskat, som allerede er fastsat for indeværende Aar, til det Normale, og indskrænker den Understøttelse, som Communalbestyrelserne skulde være bemyndigede til at yde, til det samme Beløb, hvorimod man, naar man vedtager det nævnte Endringsforslag, giver det i Communalbestyrelsernes Magt — med Hensyn nemlig til den Bemyndigelse, de faae ved denne Lov — at fastsætte Fattigskatten, saa at de altsaa ved denne Fastsættelse af Fattigskatten kunne udvide eller indskrænke Bemyndigelsen efter Størrelsen af det af dem selv fastsatte Beløb. Jeg for mit Vedkommende troer, at Lovforslaget har truffet det Rette.

Hasle: Grunden til, at jeg har tiltraadt det andet Endringsforslag, er den, at Lovforslaget derved bliver mere overensstemmende med de tidligere vedtagne Love om denne Gjenstand; disse have nemlig været vedtagne og stadfæstede i det Aar, for hvilket Bemyndigelsen gjaldt, og altsaa har Forholdet med Fattigskatten ogsaa været gjældende for det Aar, hvori Understøttelsen blev ydet. Da der nu staaer „for indeværende Aar“, saa seer derved en Forandring i Loven, saaledes som den tidligere har været vedtagen, og det er kun for at undgaae denne Forandring, jeg har tiltraadt det Endringsforslag, som er stillet af en anden æret Rigsdagsmand.

Da ingen flere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

1) Endringsforslaget under Nr. 1:
Ordene i § 1: „indtil Udgangen af 1857“
udgaae.
forkastedes med 54 Stemmer mod 7.
Derved bortfaldt Endringsforslaget under Nr. 3.

2) Lovforslagets § 1: (See Anh. Spalte 87).
vedtoges eenstemmig med 69 Stemmer.

3) Endringsforslaget under Nr. 2:
Ordene i § 2: „for indeværende Aar“
forandres til: „for det Aar, Understøttelsen ydes“
vedtoges med 40 Stemmer imod 29.